

enige med det ærede Medlem fra Stege: dem er han Ordfører for, Maa jeg nu ikke spørge, hvor er det Højre, som jeg er Ordfører for? Ganske vist tvivler jeg ikke om, at der, som det ærede Medlem fra Frederiksbærf sagde, er enkelte Højremedlemmer, som have den rigtige Opfattelse, men jeg ser og hører, at Partiforholdene ere saa gode der, at disse Medlemmer give sig ikke tilkende. Nej, Højre her, de staa ganske efter en Snor bagved deres Ministerium og bagved det ærede Medlem fra Stege, som jo er smeltet sammen med dette Ministerium. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem i den Henseende naar noget ved at gøre mig til Ordfører for Højre, for Mandstabet mangler; naar derimod det ærede Medlem selv optræder i den Retning, saa mangle vi ikke Mandstabet, saa se vi Selederne i Orden. Men hele denne Historie, naar vi staa lige overfor Grundloven, om hvad der er Højre, og hvad der er Venstre, er jo greben ganske ud af Luffen; det er slet ikke Spørgsmaalet. Naar vi staa og skulle undersøge, hvad der er Grundlovens Mening, gøre vi det ifølge en Overvejelse, der saa vidt muligt er videnskabelig begrundet, med Grunde imod Grunde, og saa staa vi ikke for at finde ud, hvad der er af Interesse for Venstre og hvad for Højre, men for at finde Sandheden og slet ikke andet. Paa dette Punkt er den det eneste, der gælder. (Munterhed). Ja, De Herrer le, naar De høre Sandheden; den bryde De sig ikke om, naar den ikke falder sammen med Deres Mening. Men, hvad enten De bryde sig om den eller ikke, saa skulle De se, at Sandheden holder sig tilsidst alligevel, og det er det, det gælder om, og slet ikke om andet. Spørgsmaalet er, hvad der er rigtigt og hvad ikke, og om det er Højre eller Venstre spiller slet ingen Rolle i denne Undersøgelse. Naar jeg nu har godtgjort, og godtgjort tror jeg med gode Grunde, i alt Fald med Grunde, som ikke have mødt nogen begrundet Modsigelse her, at det er Grundlovens Mening, at virkelig Fattighjælp skal udelukke fra Valgret, saa siger jeg, at selv om det i Djeblikket kunde have nogen Interesse, at Grundloven havde et andet Indhold, saa respekterer jeg Grundloven, og det tror jeg tilsidst, at vi gøre bedst i. Og fordi der er en æret Højremand, der i sin Tid har sagt, at naar han kunde tjene noget, saa opgav han sine Strupler og sin Mening lige overfor Grundloven, saa følger jeg ikke hans Eksempel; jeg anser mig for bunden lige overfor Grundloven, naar jeg har erkendt, hvad der er dens Mening, om der kan tjenes noget eller ikke ved en modsat Stilling, giver jeg ikke

noget for. Jeg fraraader de Herrer af Demokratiet at gøre det gældende, at man ikke skal bryde sig om Grundloven videre, end man har Fordel af den. Jeg behøver ikke at gentage hele den Argumentation, hvorpaa jeg begrundede det Resultat, som jeg har foreslået, navnlig ikke lige overfor de Herrer, der enten ikke have hørt, hvad jeg sagde, eller ikke have forstaaet det, hvilket sidste jo den ærede Ordfører (C. Ravn) udtalte gjaldt for hans Bedkommende. Jeg har heller ikke forlangt, at den ærede Ordfører skal forstaa det og heller ikke ventet, at han skulde gøre det. Tankegangen i det, jeg har udtalt, er klar og simpel, og hele den første Del af det, det ærede Medlem fra Stege udtalte, var jo slet ikke andet end en Gentagelse af, hvad jeg havde sagt. Det ærede Medlem sagde ligesom jeg, at selvsølgelig er Lovgivningsmagten fuldt berettiget til at fortolke Grundloven, til nærmere at bestemme dens Indhold, til at udvikle Fattiglovgivningen saaledes, at den faar et endogsaa meget forstelligt Omfang og Indhold fra det, den havde paa Grundlovens Tid, og som man maatte anse, at denne havde for Dje. Det sagde jeg ogsaa, og alle de Udvalgsbetænkninger og tidligere Udtalelser, han anførte, gif ganske i samme Retning. Selvsølgelig kan man gøre det, men Spørgsmaalet er: Er der ikke en Grænse? Derom drejer det sig. Kunne vi gøre alt lige overfor Grundloven? Kunne vi berøve § 84 ethvert som helst Indhold og gaa hen og vedtage Love, der ifølge deres Indhold ere ensbetydende med en Ophevelse af § 84? Det indrømmede det ærede Medlem fra Stubbeløbing (N. S. Larsen), at det kan man ikke. Men naar man ikke kan det, saa kan man ikke vedtage en Bestemmelse, der lyder saaledes, som § 64 lyder, og navnlig ikke som § 64 lyder, naar den bliver ændret ved Udvalgets Forslag. Man kan ikke vedtage den Bestemmelse, at Fattighjælp til alle de fattige, der ere 60 Aar, ikke skal betragtes som havende Indflydelse paa Valgretten. En saadan Bestemmelse kan man ikke træffe. Hvis man kunde det, hvorfor saa ikke sige: Alle over 30 Aar skal det gælde om? (Udbrydelse af Ordføreren). Kunne vi ogsaa godt det? Ja, saa kan man ogsaa sige: Ingen Fattighjælp skal have den Betydning, den har i Grundloven. (Modsigelse). Jo, naar De kunne sige det fra 60 Aars Alderen, som omfatter de allerfleste fattige, og den ærede Ordfører indrømmede ja, at det ligesaa godt kunde gøres fra 30 Aars Alderen, hvorfor saa ikke lade det gælde for 18 Aars Alderen, saa have de dem allesammen med, og saa er det det samme som at